

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Ing. J. Ch.**, nar. X
bytem Ch.
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Tomkem,
sídlem Polská 4, Karlovy Vary

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12,
110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2018, čj. 93/2017-130SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), jímž bylo podle ustanovení § 92 odst. 1 zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 28. 8. 2017, č. j. DUCR-48887/17/Rb. Žalovaný svůj zamítavý výrok opřel o závěr, že odvolání proti rozhodnutí

prvostupňového orgánu bylo opožděné, protože rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 14. 9. 2017 a podání odvolání následovalo teprve dne 3. 10. 2017. Žalobce ovšem namítl, že k řádnému doručení rozhodnutí první instance nedošlo. Jak plyne z ustanovení § 19 odst. 1 správního řádu, že doručování do datové schránky je zákonem preferovaným způsobem doručování, který musí být respektován. Tuto povinnost zdůrazňuje judikatura Nejvyššího správního soudu. Je rovněž třeba rozlišovat mezi doručováním do datové schránky fyzické osoby a podnikající fyzické osoby. Žalobce dále tvrdil, že měl řádně zřízenou datovou schránku. Podle jeho názoru proto správní orgán prvního stupně pochybil, když doručoval prvoinstanční rozhodnutí na adresu trvalého pobytu namísto doručení do datové schránky, kterou žalobce jako podnikatel má zřízenou povinně. Žalobce podniká jako zemědělec a jako takový provádí na pozemcích s plněním funkcí lesa těžbu dřeva a jiné činnosti. Mělo mu proto být doručováno jako podnikateli do datové schránky.

2. Doručení, k němuž došlo na adresu trvalého pobytu, vykazuje podle žalobce rovněž vadu, kterou způsobil provozovatel poštovních služeb, když chybně vyznačil na doručence jako datum převzetí 14. 9. 2017, když k němu ve skutečnosti došlo až dne 19. 9. 2017, což lze prokázat výsledkem manželky žalobce Ing. J. Ch., která byla svědkem předání písemnosti obsahující prvoinstanční rozhodnutí.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou, neboť je dle jeho názoru třeba rozlišovat mezi formálním a materiálním pojetím doručování. S odkazem na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 18. 6. 2014, č. j. 3 Ads 100/2013 – 42, zastává žalovaný názor, že pakliže měl účastník možnost se s písemností fakticky seznámit, nemůže důvodně namítat neplatnost jejího doručení. Pochybení při doručování nemusí nutně znamenat jeho neúčinnost. Podstatné je, zda si tedy žalobce písemnost fakticky převzal, o čemž je žalovaný přesvědčen, neboť z dodejky vystavené provozovatelem poštovních služeb plyne, že písemnost byla žalobcem osobně převzata dne 14. 9. 2017. O tom svědčí jeho vlastnoruční podpis na dodejce. Žalovaný dále poukázal na to, že pokud se v žalobou napadeném rozhodnutí vyjadřoval k věci samé, činil tak v rámci své zákonné povinnosti zkoumat, zda nejsou splněny podmínky pro zahájení přezkumného řízení, shledal-li, že je odvolání opožděné. Námitku žalobce, podle něhož došlo k doručení na adresu trvalého pobytu teprve dne 19. 9. 2017, žalovaný odmítl. Pochybení zaměstnance provozovatele poštovních služeb není dostatečně prokázáno a výsledek manželky žalobce je podle žalovaného neopodstatněný. Současně nebylo prokázáno, že by manželka žalobce byla zmocněna k přebírání písemností určených do vlastních rukou žalobce ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu.
4. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, neboť účastníci řízení proti takovému postupu soudu nevznesli ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.
5. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že dne 28. 8. 2017 vydal Drážní úřad jako prvoinstanční správní orgán rozhodnutí č. j. DUCR-48887/17/Rb. Výrokem tohoto rozhodnutí bylo žalobci uloženo do 30. 11. 2017 odstranit zdroj ohrožení dráhy, spočívající v možném pádu vzrostlých stromů na regionální železniční dráhu Rakovník - Bečov nad Teplou. Z pravé části doručanky založené na č. 1. 49 spisu lze seznat podpis žalobce vedle ručně vyplněného data 14. 9. 2017. V levé části doručanky se nachází razítkem vytištěné jméno doručovatelky (M. K.), její podpis a dále poštovní razítko pošty 364 52 Žlutice, které nese rovněž datum 14. 9. 2017. Stejná data,

včetně totožného data přijetí zásilky, obsahuje rovněž druhá připojená doručenka o doručení rozhodnutí druhému z účastníků – V. Ch. Dne 3. 10. 2017 podal žalobce odvolání elektronickým podáním a dne 5. 10. 2017 následovalo podání odvolání v listinné podobě. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl, že se odvolání jako opožděná zamítají. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný konstatoval, že odvolání žalobce bylo prvostupňovému orgánu doručeno elektronicky dne 3. 10. 2017 a pak dne 5. 10. 2017 v listinné podobě, kterou bylo předchozí elektronické podání dodatečně potvrzeno ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu. Podle žalovaného bylo prvoinstanční rozhodnutí oběma účastníkům doručeno dne 14. 9. 2017. Patnáctidenní odvolací lhůta proto počala běžet dne 15. 9. 2017. Obě podaná odvolání byla proto podle žalovaného podána opožděně. Dále se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval otázkou podmínek pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu.

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního) a věc posoudil takto:
7. Soud při posouzení důvodnosti žaloby vyšel z těchto relevantních ustanovení:
8. Ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), stanoví, že písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu naroveň postaveného správního orgánu (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.
9. Podle odstavce 2 téhož ustanovení platí, že není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.
10. Podstatu sporu v projednávané věci představuje vyřešení otázky, zda nedostatek v doručování prvoinstančního rozhodnutí činí rozhodnutí o odmítnutí odvolání nezákonným. Neméně významné je ovšem posouzení žalobcovy námítky, že k doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo ve skutečnosti až dne 19. 9. 2017, namísto vykázaného data 14. 9. 2017.
11. Žalobci je předně třeba přisvědčit v závěru, že bylo namístě doručovat mu právě a pouze do datové schránky, protože ji v postavení fyzické osoby podnikající zřídil. Taková povinnost plyne výslovně z ustanovení § 19 odst. 1 správního řádu, věty druhé. Že správní orgán prvního stupně postupoval nesprávně, když svoje rozhodnutí doručil v listinné podobě, ostatně nezpochybňuje ani žalovaný. Podstatné pak zůstává, zda je v takové situaci doručení i navzdory tomuto nedostatku účinné, resp. činí-li to nezákonným následné rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Jak správně poukazuje žalovaný,

v judikatuře Nejvyššího správního soudu byla tato otázka opakovaně řešena. Rozhodovací praxe počínaje rozsudkem ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95 (uveřejněn pod č. 3771/2010 Sbírky rozhodnutí NSS, dostupné pod www.nssoud.cz) však až doposud setrvává na závěru, že nepostupoval-li správní orgán podle § 19 správního řádu a své rozhodnutí nedoručil přednostně prostřednictvím veřejné datové sítě do zřízené datové schránky, nýbrž prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jde o procesní pochybení, které však nebude mít vliv na platnost doručení, byla-li písemnost doručena nezpochybnitelným způsobem a účastník řízení se s ní seznámil. V projednávaném případě přitom není jakékoli pochybnosti o tom, že žalobce prvostupňové rozhodnutí osobně převzal, o čemž svědčí jeho podpis na doručence. Stejně tak je zřejmé, že se s obsahem rozhodnutí žalobce seznámil, neboť námitky jím uplatněné v odvolání směřovaly do jednotlivých částí odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Materiálně lze proto mít předmětné rozhodnutí za doručené. Opačný závěr by vedl k nepřipustnému formalismu. Nelze proto než uzavřít, že navzdory procesní vadě způsobené správním orgánem prvního stupně, k účinnému doručení došlo a tato vada tak ani nemohla způsobit nezákonnost žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí z tohoto důvodu.

12. Namítá-li žalobce, že k doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo později, než bylo žalovaným vykázáno, v důsledku čehož by bylo nutné na odvolání pohlížet jako na včasné, je v této souvislosti vhodné zkoumat dopodrobna obsah obou doručenek dokumentujících převzetí písemnosti žalobcem a druhým účastníkem V. Ch. Zde nelze přehlédnout, že na obou doručenkách figuruje jako datum převzetí 14. září 2017, stejně jako na razítku provozovatele poštovních služeb v levé části doručanky. Popisy rozhodnutí byly vypraveny v týž den, pročez je i vysoce pravděpodobné, že oběma účastníkům byly doručovány v týž den. Nadto se tak dělo z rukou téže doručovatelky. Situace, při níž by poštovní doručovatelka dvakrát pochybila při stanovení data převzetí jak ručním zápisem, tak i razítkem, aniž by si toho kdokoli z adresátů povšiml (převzetí stvrdili svým podpisem), se jeví jako krajně nepravděpodobná. Soud je přesvědčen, že by tento závěr jen sotva mohla zvrátit svědecká výpověď manželky žalobce, zvláště když výsledek dotyčné doručovatelky se ani nenavrhuje. Tento důkazní návrh soud proto posoudil jako nadbytečný. Soud proto nemá pochybnost, že k doručení prvoinstančního rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobce došlo právě dne 14. 9. 2017. Protože lhůta k podání odvolání marně uplynula již v pátek 29. září 2017 (srov. ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu), nelze než přisvědčit správnému závěru žalovaného, že podání odvolání, učiněné dne 3. 10. 2017, nebylo včasné.
13. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol k zaplacení poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetové stránce: www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu